

ZIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Directoriul ziarului: C. A. Rosetti. — Gerantii raspundatori: Dimitrie Mihăescu.

Pentru abonare și reclamă se voru adresa la Administratoriul ziarului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districtul de . . . 152 lei
Șese luni . . . 76 —
Trei luni . . . 38 —
Abonamentele încep la 1 și 16 ale fiecărui lună
Ele se fac în districte la corespondenții dia-
riului și prin poște.
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțiile postale și la agențel-
de abonare, pe trimestru 10 florin argintiu vae
lută austriacă.Va eși în toate zilele afară de Luni și a doua-ți
după Sărbătorii.Abonarea pentru București pe an . . . 128 lei
Șese luni . . . 64 —
Trei luni . . . 32 —
Pe lună . . . 11 —
Unu esemplariu . . . 24 par
Inscripțiile linia de 30 litere . . . 1 leu
Lășurări și reclame linia . . . 3 lei

Domnule Redactori!

Ca român, ca cetățean care am
dreptul de a trimite reprezentante în
Adunarea națională, ca comerciant,
me creșu datoriu a respecta legile țe-
rei mele.Articlu 22 și 25 alu Convențiu-
nii, pactul nostru fundamentale, pres-
crie votarea impozitelor de adunarea
națională; afară din voturile iei ori
ce rădicare de impozite este ilegale. Adu-
narea dar prin voturile sele de la 16 Iu-
nariu și 12 Februariu ne-a autorizat se
plătim pe doue luni, și prin votul
de la 26 Februariu ne-a oprit d'a
plăti mai multu.Ne voindu a călca legile mele nici
a înlesni altoru-a drumul d'ale căl-
ca, am plătit p'acele doue luni
impozitul fonțiaru, personale și pa-
ten'e; d'aci înainte am refuzat rã-
șimatu pe lege și pe Adunarea țerei.Acum astepu urmărirea, deși le-
gale nu se pôte exercita contră-mi, căci
legea de urmărire vorbesce curat de
impozitele legiuite, adică votate de A-
dunare, eu nu cele cerute ilegale pe-
ste votul iei.

Primiți, d-le Redactori etc.

GRIGORE HELIADE
Comerciant și deputat de
suburbe.

REVISTA POLITICA.

BUCUREȘTI, 27 Florariu, 1863.

Suntă câte-va zile de când di-
ceam, în aceste colone, că trebuie se
ne acceptăm la totu, și mântiam o-
piniunea noastră, căci este logică, este
în natura lucrurilor. Când vede ci-
ne-va una din rôtele unui caru că nu
mai merge în linia cu cele-lalte, că se
clatină, schirție, și merge în tôte păr-
țile, nu trebuie multă sciință ca se vé-

FOIȚA ROMANULUI

OMENII ONEȘTI.

PARTEA ANTIIA.

XXII.

Tesea.

Anul scolariu se apropia de sfir-
șitul se. Pentru mai multe rațiuni,
Paulu doria a sustin tesea sea, inain-
te de vacanție și a se inscrie pe ta-
bloul avocașilor, ca se pôtă, în casu
de trebuință, se pledeze îndată după
deschiderea aseseilor.D. de Gilbert, căruia îi facu cu-
noșcute intențiunile sele, îl consilia a
nu neglege nimic spre a ajunge la
acestu rezultat. Și, fiindu că nu mai
românea lui Paulu de câtu vre 15 zile
pînă la esame, d. de Gilbert, totu
bunu și bine vointoriu, îl dispensă de
lucrulu se cotidianu ca se aibă timp
a se prepara.

No. de la 6 Aprile pînă la 26 Maiu

dă că partea cea-a a trăsorei este
stricată, și se s'accepte, la resturnare,
la sdobire, și la totu în sfirșitu dacă
cuciariul, (vizitiul) mână reu, și mai
cu semă dacă în drepta și în stânga
sunt șianțuri adince. Când vede ci-
ne-va unu omu că nu-și mai cunoșce
origina sa, ba încă ca și-o renega, și
merge în contra iei, este asemenea les-
ne de n'țelesu că trebuie se s'accepte
la ori ce reu din partea acelu indi-
vidu. Totu astu-felu este și în poli-
tica. Când nu mai este armonia, în-
tre puterile Statulu; când puterea le-
gislativă merge într'ua parte și cea
executivă în altă parte; când puterea
executivă uită că originea sa este, tre-
buie se fiă, alegerea, voința națională,
bine și liberu espresă, și când mer-
ge pîn'a o renega ș'a se pune în con-
tra iei, ca cumu originea sa ar fi pi-
carea din ceru, eru nu espresiunea li-
beră a alegerii, nu trebuie nici uă di-
băcia ca se vedă ori cine nu numai
că lucrurile nu merg în calea lor
naturale ci că trebuie se ne așceptăm
la totu.Uitându-ne la ministeriul nostru
vedem ceva și mai trist, și mai a-
menințatoriu. Vedem nu numai că nu
este în armonia cu Adunarea, nu numai
că este oficial respinsu de dinsa și
declarat oficial, n'aintea țerei ș'a Eu-
ropiei, că nu posedă încrederea iei, ci
încă că elu însu-și a recunoscutu că
națiunea este în contra lui, ș'a prefe-
ritu a călca mai bine, pactul funda-
mentale și regimel constituționale de
câtu a face apelu la otărirea națiunii.Se nu ni se dică nici chiaru că
Ministeriul acesta scie că dacă n'are
cu dinsul țera legale are încă nați-
unea intrăgă. Nu. Elu scie că n'o are
ș'a doveditu că scie. El cine nu vede
că d'ar fi simțitu că națiunea cea mare
este cu dinsul în contra națiunii le-
gale, udată intrat pe calea periculosa
a guvernemintului personale ar fi mersu
celu pucinu n'ainte cu dinsa, ș'ar fi
făcutu acte mari și naționali, ar fi datu
mari satisfaceri mai multor interese
mari ș'adeverate ca astifelă, dacă nu
a cu dinsu legalitatea, se aibă cel
puținu, cumu diserăm, mulțimea, na-Te voi recomanda, dacă creșu
că a noioia dize elu; dar în adeveru
mi-ai face mare plăcere cruțându-me
d'acesta; căci numai nulitățile au ne-
voia d'a fi sustinute, și mulțimită lui
D-șeu, eu nu te clasez în acesta ca-
tegoria. Lucreză, studieză, bate-ți ca-
pul; dacă ceva te strimptoreză, scii
unde sum, nu te teme d'a veni a me
consulta. Când vei fi bine pregătitu,
presinteză-te eu cutedare inaintea ju-
decătorilor; sustine-ți tesa astu-felu
în câtu se vorbescă lumea de dinsa,
adică într'unu modu strălucitoriu; cu
darurite ce ți-a datu natura, acesta îți
este forțe ușioru. Pe armă . . . ol
pe urmă dize d. de Gilbert c'unu su-
risu plăcutu, plinu de bunomia și bă-
tindu-lu încetu pe uneru, își rezervu
uă surprisă la care nici nu te astepti,
du-te, amiculu meu, du-te.Paulu era miscat d'acesta buni-
tate constante și mai paternă a preșe-
dintelu, care, de când ilu cunoscea,
nu se desmintise unu momentu. Cuvin-ținea, și națiunea prin satisfacerea in-
tereselor iei celoru mari. Se scie că
mulțimea, în tôte țerele, din cauză că
nu este încă pe deplin luminată în
speculările politice, merge, cel puținu
câtu-va timpu, cu celu care-l dă gloriă,
țăriă și binele materiale, și Ministeriul
nostru, dacă au priimitu a fi ministri,
și dacă, ce este și mai gravu, au prii-
mitu a se pune afară din Convențiune
și din voturile Adunării, este peste pu-
tință se nu fi sciutu nici atatu. Dacă
daru n'au făcutu nimic cauza este c'au
simțitu înșil că au în contra lor in-
trăgă națiunea. Și cumu se nu simțu a-
cestu mare adeveru, ori câtu de ame-
țit se fiă, cându vedu că slăbiciunea
i-au coprius pîn'a nu putu nici
chiaru a completa Ministeriul lor
într'o țera ca a noastră, și în patru-spre-
dece milioane de romani — căci potu
lua ca ministru unu român din ori ce
parte a României, — și nu s'a putut
găsi optu omeni, cu ore-care valore,
cu ore-care însemnătate, cu ore-care
poporitate, ca se primese a fi mi-
nistrii! Care somn daru pôte fi mai
mare despre slăbiciunea unu minis-
teriu din optu ministri, abia fură cinci,
și ecă că și celu d'alu cincilea cădu,
și nu fu cu puțință alu re'mplini!Domnul Tell, în adeveru și-a datu
demisiunea și'n locul domniei-sale s'a
numitu, unu ministru? nu, unu a-di-
nterim, care este d. A. Odebescu.
Ecă daru cea mai adeverată daghero-
tipia a ministeriulu, ecă din nou și'u-
vederat confirmată slăbiciunea lui, și
logica faptelor dedusă de noi în atata
rânduri și care este că, dintr'ua ase-
mene stare de lucruri trebuie se ne a-
șceptăm se decurgă ori ce reu.Daru pentru ce d. Tell, se trase
tocmai acum? Pentru ce a intrat,
a mersu atâtea luni peste Convențiune,
peste calea legale, și cându dete peste
uă buturugă mai multu, cându vedu că
s'a lovit carulu de dinsa, că s'a dău-
latu pôte, se retrage?Luăm de martori pe ori care din
citiții noștri că nu pe d. Tell, daru
pe nici unu din dd. Ministrii nu-i-am
combătu în nimic personale; atacu-
rile personale le lășam se le facă ju-
decătorii noștri de la Curtea Criminală,
d. Șarlatu Voiescu, spre esemplu,
cându vr'ănu lu ministrii i-ar relua
funcțiunea. Noi am combătu actele
ministrilor, din punctul de vedere po-tele ce-și dize amabilele bețanu erau
tôte presinți în spiritulu se, mai alesu
ultima sea frase: „și rezervu uă supri-
să la care nici nu te astepti” și reveniau
necontenitu în minte. În dăgertu voia
a o alungă, după ce se întrebase de
20 de ori ce voise a înțelegi d. de
Gilbert priu acesta, ea revenia ne-
contenitu, cântându melodiosu la ure-
chia sea și murmurându impregiurulu
lui ca uă albina încărcată de profumu
impregiurulu stupulu se.Se aibă ore d. de Gilbert inten-
țiunea d'a-i da pe fiă-sea? lui! . . .
O! nu, nu, uă asemenea fericie nu-
pôte fi rezervată, și cu tôte astea. . .
A! d'asiu fi avutu! pôte. . . Daru potu
deveni avutu. Cându voi fi avocatu
fortuna imi pôte suride și atunci voi
cuteda. . . Numai dacă pîn'atunci n'ar
veni altulu se. . . Nu, ar fi oribile!
daru se lucrăm: asta este singura cale
ce-ți rămâne spre a ajunge pînă la
dinsa.

Din acestu momentu unia sea preo-

liticu, și nici de cumu și n'nicicu
personele. N'am pusu la îndoielă nici
chiaru patriotismulu d-lor, ci am
combătu ideiele d lor politice, și le-am
aretat că sunt greșite, ba încă in-
curcate, și mai cu semă nesăbuite, fă-
ră nici unu șir și logică. Uă ase-
mene politică, diserăm adesea, ș'o
dicem chiaru astu-și și mai la valo
ș'aci, că nu pôte ue câtu a compro-
mite chiaru acele cestiuni ce pare c'ar
voi a le servi, și nu ne pôte duce de
câtu la peire.Vom vorbi mai pe largu despre
logica eșirii onorabilei d. Tell. Astu-
ș'aci ne mărginim a o anunția ș'a di-
ce că o combatem.Se dice de unu că d. Tell ar fi
eșitu din cauză c'ar fi voit a schimba
vre 14 nestavnici, și i s'ar fi refuzat
voința. Nu putem crede că d. Tell
s'ar fi ocupat de nestavnici, cumu s'a
ocupat de strana dreptă, în locu d'a
se ocupa de cestiunea cea mare luarea
averii naționale din mâna episcopilor
străini.Se dice c'ar fi demisionat fiindu
că se cere a se trâmte străiniloru ba-
ni din veniturile averiloru naționali.
Dar în asemenea casu pentru ce d.
Tell a refuzat votulu adunării, în a-
cestă cestiune, votu ce ar fi fost unu
scut național și forțe puternicu pentru
domnia sa și pentru noi toți? Și dacă
l'a refuzat, a sciutu ce face; a avutu
altu planu, mai mare și mai securu.
Pentru ce daru se retrage în locu d'a
pune în lucrare planulu se ș'a scăpa
cestiunea din anghiu în care a pus'o?Pentru ce dar s'a retras? Se fiă pen-
tru renumita cestiune a moșiei Osou!
Cum? Unu omu ca d. Tell, care lup-
tă contra unei Adunări întregi, nu pôte
lupta contra d-lui N. Jokan? Bine.
D. Docan este Vornicu. Însă d. Tell
este ministru, este ageru, i'n acesta
cestiune are cu d-lui, și legea și na-
țiunea. Așceptăm în sfirșitu se se
esplice, sau de nu, vomu esplica noi.Se dice că d. generariu Florescu
se va numi ajutoriu alu comandantulu
ostriilor, care va fi M. S. Domnito-
riulu. Nu credem acestu se dice,
căci nu este constituționale.
Chiaru în monarchie asolute acesta nu
s'a făcutu de câtu provisoriu în timpu
de resbelu. Napoleone I, a creatu acestu
postu, în timpu de bătălie spre a da or-
dinile ș'a supscrie în locul se.cupare fu d'a-și prepara tesa. Tôte
speranțele sele erau într'insa. Viito-
riulu se, fericirea vieței sele depin-
dea de succesulu mai multu se mai
puținu mare ce are se aibă. D. de
Gilbert nu se mulțamise a-i da se in-
țelegă, i-o spusese pozitivu. Nu tre-
buia deci se neglegă nimic ci se
puia tôte silințele sele, chiaru d'ar
trebu se mără de osteneță, spre a eși
victoriosu din lupta ce avea se susțu.A enumera cărțile, testarile, otăr-
irile și judecățile diverse ce Paulu
resfoi, studiă, citi se compulsa din
acestu momentu pînă în ziua fipsat
pentru esamele se, ar fi unu lucru a-
nevoia. Lampa sea nu se mai stinse
nici uă datu înainte de patru ore de
demința, și elu se punea în patu numai
pentru vre doue ore.De și d. de Gilbert ilu dispen-
sase pentru momentu de sarcina sea
de secretariu, Paulu, ca și în trecut,
mergea regulat la lucrulu se în fiă
care di. Ședea însă numai câte-va se-In Francia s'au alesu deputați și
renumiți avocați DD. Berryer și Ma-
rie, și la Lyon d. Henon. In No. vi-
toriu vom vorbi și despre acesta ces-
tiune, forțe instruptivă pentru noi.

ALEGERILE DIN PARIS.

Candidații presintați de Candidații presintați
ziarele Siècle, Presse, de guvern.

Opinion naționale.

1-a Circonscripțiune.

Havin. direct. ziarulu Delessert, proprieta-
Siècle. 15,359. riu. 7,307

2-a Circonscripțiune.

Thiers. 11,420|Devinck 9,842

3-a Circonscripțiune.

Olivier. 18,151|Varin. (neguțato-
riu) 10,105

4-a Circonscripțiune.

Ernest Picard. 17,044|Gener. Perrot. 6,530

5-a Circonscripțiune.

Jules Favre. 18,741|Fred. Levy 8,092

A 6-a circons. (Aci voturile s'au împărțit
intre 6 candidați ai opozițiunii, ș'au cădu
toți, însă a căduțu ș'alu guvernulu.)

7-a Circonscripțiune.

Darimon țiar. 18,192|Const. Say (industri-
alu) 8,666

8-a Circonscripțiune.

Jules Simon. (profe-Koenigswarter. 9,906
sore) 17,809

9-a Circonscripțiune.

Peletan scriitor. 12,295|Picard. (de la
Ivry.) 12,188— Breslavia 3 Iuniu. Ziarulu de
Breslavia anunția din Kalisch de la 2
Iunie: O luptă singeroasă s'a făcutu la
Grochow. O mulțime de căruțe cu ru-
șii vulnerați a sositu astu-și aici. Tru-
pele rusești s'a întorsu cu mare per-
dere. — Se pare că lupta urmază; as-
tu-și a plecatu alte trupe d'aici. —
Insurginții posedu câmpulu bătăliei și
au luat 2 tunuri.— Newyork, 23 Maiu. Sciri ofi-
ciale până la 20 anunția: Generariul
Grant a luat Haines Btreff și întări-
rile de la Vicksburg și 57 tunuri; bă-
tălia urmază.— Puebla 30 Aprile. S'a făcutu
doue lupte; la cea d'antei a ramasu
mexicani în pozițiunea lor, la a doua
nu renasu biruitori pe câmpulu bătă-
liei ș'au făcutu 857 zuavi prizonieri.— Paris 3 Iuniu. Monitoriulu a-
nunția în buletinulu se: Din 268 a-
legeri, 252 aleși sunt candidați ai gu-
vernulu.cunde, atatu timpu câte îi trebuia spre
a se informa dacă președintele n'avea
nevoia de elu.Venia elu numai pentru simpla cu-
viință, se uă altă cugetare îl im-
pingea la acesta? nu venia elu ore cu
speranța d'a găsi una din acele scri-
sorie supscria L . . . cari-lu făceau
totu d'ua datu așia de fericitu și așia
de nefericitu?Lășam altoru-a sarcina d'a re-
spunde. Totu ce scim este că core-
spondința anonimă încetă d'ua datu
fără ca persona care era autoriulu iei
se judece de trebuință a esplica mo-
tivulu care o determinase a lua acesta
rezoluțiune.Era ore uă prudință din parte-i?
preveduse ea că, Paulu nevenindu la
lucrulu se, scrisoriile iei puteau s'o
compromita cădindu în alte mâne? . . .
pôte numai scriea lui Paulu de temă
sa nu-lu derangeze și se-lu facă a-și
perde timpulu? . . .

Una din aceste ipotesi pôte fi a-

Ce a făcut Ministeriul?

În cătu privesce administrațiunea guvernamentală, ecă bilanțul:

„Centralizare apsorbită, — manținerea separatismului prin continuarea vechilor sisteme administrative, — crearea de posturi nefolositoare din care a sporit parazitismul, — aruncarea în suferință a tuturor intereselor prin prelungirea soluțiilor, — creditul lovit de morțe prin lenevirea și meliciunea autorității, — uă datoriă spăimintătoare fără legitimarea unui control, — anarhia pretutindeni, — siguranța publică amenințată într'un chip serios prin atacurile de totă ziua în contra persoanelor și a proprietăților, — în guvern, un amestec eteroclit de constituționalism și auto-crație, — schimbări neconvenite de miniștri fără alt rezultat decât lipsa absolută de ideie, de priviri generale și de simțirea adevăratelor nevoi ale țerei, uă putere executivă întrecându-se în silințe și în intrige pentru a ține și a mări antagonismul între partile politice, cu scopul d'a scăpa d'atacurile lor comuni și a triumfa fără luptă, tactică miserabilă, — silințe pentru a se aduce în armată spiritul pretorian. — Basile regimului nostru constituțional sunt violate. — Adunarea este lovită în drepturile și în demnitatea sa — Al domni miniștri, voiți sugrumarea libertăților publice, anularea regimului constituțional, deslințarea ori căru control asupra faptelor guvernului, cheltuiala banilor publici fără ea nimeni se ve ie socoteala; voiți într'un cuvânt guvernul bunei plăceri, stăpânire asolută a unui singur om, și cu căți va miniștri!”

Ecă tabloul energetic și elocinț ce face d. Panu despre administrațiunea acestui ministeriu. Se mai adaugem câte-va cuvinte ale d. A. Sichleanu:

„În țară gârsim uă intristare sfâșiată. La financie, pulbere; la administrațiune, confuziune; la Justiție, demoralizare și nestabilitate; la instrucțiunea publică, pushiu; în socotelele Statului, întunericul cel mai profund; la lucrările publice, fantasma-goria.”

După aceste, ce mai putem dice? Este ună nă aproape de când acest ministeriu se află la putere.

Pentru ce un ministeriu vine la putere? Puterea este ore un scop sau un mijloc? Este îndestularea unei ambițiuni personale, miserabile desertăciune d'a se vedea puă treptă mai naltă de cătu alții, de a da ordin, d'a fi incongiurat, curtenit și lingusit? sau este un mijloc d'a pune în lucrare ideile a căroru îndestulare, afară numai de nu voru a mindouă. Cu femeiele, nimic nu este cu neputință, nici chiar prevederea, și n'ochii lor cași în ai noștri, în asemenea casu, doue sicurante prejuiesc mai mult de cătu una.

Ori cum, fiă pentru această rațiune se u pentru alta, eroul nostru avu din partea acăsta vre 15 zile de repaos. Și asta nu e pucinu lucru când este vorba a-și prepara cineva tesa.

Cându ziua decisivă veni, Paulu se îmbracă de demință, dejună, și ceva înainte de 12 ore, se presintă înaintea ilustrului areopagu.

Diferindu de opiniunea medicităților, cugetându cu drept cuvint că cel ce învinge fără periclu triumfă fără gloriă, Paulu alesese un punct de drept foarte a-nevoia de tratat și despre cari mai mulți celebrii jurisconsulți nu s'au putut încă înțelege.

Dintre esaminatorii sei, era unul micu, cărunt, ascăt, supțire, cu mină de pisică, arțagosu, care părea că-și

plimire se întesnesc prin tôte căile desvotarea intereselor morali și material ale unei țere, realizindu cea ce se numesce prosperitate publică, progresu, civilizațiune?

Suptu tôte guvernele, fiă asolutu, fiă constituționale, fiă republicanu, omeni cari se însărcină cu puterea, miniștri, acei cari administreză, trebiu se aibă ideie, se aibă uă sistemă de organizare, se cunoscă calea pe care voru merge, se scie unde trebiu s'ajungă, și, în tôte, se se întemeie-se pe ce-va, de unde se ie viță și puterea d'a merge înainte, totu-de-una cu sicuranță și cu succesu pentru binele publicu.

A voi a governa fără ideie, este a voi a face să mergă unu drumu de feru c'ua locomobile fără focu, este a pune pe mare unu vasu fără cârmă și fără busolă, lăsându-l în voia furtunelor și espuindu-l a fi lovit și sparte de tôte stăncele.

A lua puterea în mână fără a fi pregătitu mai din ainte prin conștința trebuințelor țerei, fără a scie nimic, fără a se întemeia pe nimic, și fără a putea face nimic, este cea mai periculoasă încercare, este a merge cu ochii închiși în întuneric, este a înlesni și a mări tôte abuzurile, a paralisa tôte interesele, a opri ori ce naintare, a espune țera la tôte relele unei amorfiri generale.

Puterea, adevărată putere, se întemeiază pe trebuințele națiunii, și trăesce numai prin lucrările cari îndeplinesc aceste trebuințe, și, ast-felu, se pôte dice că puterea trăiasce prin lucrările sale. Dacă aceste lucrări sunt mari, puterea va fi tare și onorată; dacă ele sunt neinsemnate, puterea va fi slabă și desprețuită. Puterea care nu face nimic folositoru pentru națiune nu este putere: ea perde ori ce influință, ori ce prestigiu, ori ce autoritate: ea nu esiste de cătu numai cu numele, și atunci nu mai este putere, este abuz, este arbitraru, și acestea o duc la peire.

Spre a completa aceste răpedi observări, s'aducem aminte câte-va cugelări istorice ale d-lui Guizot:

„Numai în mulțime, în poporu, trebiu se caute puterea adevărată și tără, adevăratele sale mijloce de guvern. De la 1793 pină la 1797, Directoriul se încercă în desertu d'a governa Franța. Era unu guvern devotatu intereselor individuali, incapabile d'a îndestula interesele țerei. Capul sei se gindia numai la dînșii. Era ocupați a trata cu indiviții, corumpându pe unii, amenințându pe alții, căutându complici în trecut, aliați în presinte, protectori în viitoru. Franța singură era uitată. Guvernulu cădu, desprețuit și părăsit de Fran-

luase otărîrea d'a se areta ostile junilor dotați cu ceva intelință. Se numia d. Trichard.

Ambii sei colegi, de și camu predanți, — meseria lor este astă-felu, — erau mai multu buni de cătu rei. Celu ce președea ședința mai alesu se dicea că e unu omu pre bunu, și merita asăta repetațiună.

Paulu abia citi titlulu tesii sele: „Despre libertatea individuală,” și d. Trichard, intrerupindu-l, îi dise c'ua voce pe nasu și c'unu tonu sarcasticu: — A! Acestu-a este subiectulu ce ai alesu, Domnule?

— Da, domnule, response Paulu cu politetă, fără a se turbura.

— Al bine, bine, se vedem, mergi înainte. — Ei vedea tu libertăți, astăptă pucinu, adause onestulu d. Trichard, și, pronunțând astă din urmă frase, gura sea surise întințindu-se pină la urechie.

Nu vomu mai spune cititoriloru șicanele și cursele ce întinse d. Trichard lui Paulu, spre a-lu incurca.

cia, la care nu se gândise nici uădată.

„Ce a făcut Bonaparte viind? N'a lăsat la uă parte pe indiviți, dar se ocupă mai cu sēmă de mulțime. Făcu ceva pentru omeni cari era împregiurulu se, dar făcu multu pentru poporele cari era departe. Reconoscă trebuințele lor, presimptu dorințele lor, regulă afacerile lor, îndestulă interesele lor, și astu-felu, făcându omulu publiculu, isbuti se iavingă pe inimicii sei.

„Bonaparte însuși a cădu. Ore pentru că avea mai pucini indiviți în urma sa, pentru că trata mai pucinu bine pe servitorii sei se nu scie se-și face amici? Nu, negreșitu, nici uădată unu om n'a avut mai multe mijloce s'amăgescă și s'atragă pe omeni; dar și elu, a uitat pe Franța; și elu a perditu din vedere mulțimea și despărțitu interesele lui d'aleiei. Nu mai căută, în simțimintele și interesele publice, adevăratele sale mijloce d'a governa. Tôte simțimintele, tôte interesele personali caril-lu incongiura au fostu neputințose a-lu scăpa.

„Publiculu, națiunea, acolo daru este puterea, acolo se pôte lua. A trata cu mulțimea, ecă marele resortu alu puterii.”

Cându ministeriulu actualu a venit la putere, cari erau ideiele sale? necunoscute au fostu, necunoscute au ramas; ministeriu fără ideie, unu anu de zile a cădu din retăcere în rățecire fără a pute face nimic.

Pe ce s'a întemeiat? Pe Adunare? Nu, căci nu avea majoritate, și'n locu se caute s'o dobîndescă, s'a pus de la începutu în luptă cu dinsa, aruncându-i cuvintele desprețuitoare că n'a venit a cerși încrederea Adunării.

S'a întemeiat ore pe reformele mari cerute de națiune? Nu, căci n'a presintat nici unu proiectu de lege pentru luarea monastirilor închinat, pentru reforma electorale, pentru reforma rurale; cându Adunarea a votat în unanimitate luarea monastirilor închinat, ministeriulu s'a împotrivit.

Puindu-ne unu momentu chiaru pe terimulu se, întrebăm: A făcutu ore, fără concursulu Adunării, și afară din calea constituționale, alte lucrări cari se îndestulede interesele națiunii și prin care se făcu pe toți a vedea mărirea și fericirea țerei?

Paulu, fără a se deconetra, refută unulu câte unulu tôte argumentele d-lui Trichard, sfărâma tôte obiecțiunile sele, evită cursele sele cu uă abilitate rară și c'ua presiunță de spirit minunată. Ii dovedi prin A plus B ecă sciea totu așia de bine dreptulu romanu ca și celu francez. Rădicându-se apoi la considerări filosofice de cea mai mare valoare, lăsă se vorbescă anima sea, deveni etocinte, și fără a se depărta de subiectulu se, demunstră c'ua cutedanță și uă putere de logică trasă din totu ce are rațiunea mai înțeleptu și moralea mai înaltă, că nimine pe lume, papă, imperatu se regu, n'are dreptu a atingea libertatea individuală a omulu fără a lovi justiția, fără a călca legile umanității și a se pune în opozițiune imediată cu voința lui D-șeu, caro a creatu pe omu din esință liberu ca se fiă și se remăia totu de una liberu.

Ultimele cuvinte ale acestui discursu nu eșiseră încă pe deplin din gura junelui candidat, și sala întrégă resună de aplause. Tôte acele capete meridionale din cari se compunea auditoriulu era aprinse, strigătele, bătaiele din picioare și din palme nu se mai sfirșiau.

Asesori și usiari strigară în desșertu: Tăcere d-lor! Scopotulu și aplausele nu încetară.

— Domnule, dise elu lui Paulu, suni fericitu că-ți anunțu că ești primitu licințiatu în dreptu, cu nota unanima din partea esaminatorilor: pe deplin mulțămii. Și ca se-ți dovedescă că este de mare mulțămirea lor, s'au crocutu nu numai dator a-ți da diploma gratis, dare a te scuti și de tôte plățile universitare ce ținu de dinsa.

Acăsta este expresiunea sinceră a simțimintelor lor către d-ta, și da-

Unde sunt acele lucrări? unde sunt acele îmbunătățiri?

A înființat ore bance de scotmpt și de creditu fondiaru în cari comerțulu și agricultura se pôte găsi tôte înlesnirile de cari au trebuință spre a nu fi împedicate în desvoltarea lor?

A înarmat ore țera, desteptându în toți românii suvenirile măreție ale trecutulu, și puindu-i în pozițiune se pôte asigura în viitoru independința și consolidarea naționalității române, amenințate de planurile de cotopire ale puterii slave?

A organizat ore instrucțiunea publică, făcându-o obligatoriă și dându-i în realitate tôte desvoltările neafarate ca se fiă accesibile pentru fiă-care romanu și s'ajungă, prin d'osebitele sale ramuri, celu mai puternicu mijlocu de adevărată mărirea națională, care este înflorirea literelor, a arților și a sciințelor?

A înființat ore duraturi de feru a căroru trebuință este aslădi atātu de simțită pentru înlesnirea mijlocelor de transportu, prin cari tôte interesele comerciale și agricole și tôte avuțiele țerei se pôte cresce și prospera?

Este unu anu de cându ministeriulu actualu se află la putere. Ce brasă a trasu? ce a semnatu? ce a adunat? Tota țera a fostu și este setosă de îmbunătățiri; totă țera a fostu și este aprinsă de dorința d'a se vedea împinsă înainte pe calea reformelor și a progresulu. Daru ce progresu s'a făcutu? Ce instituțiuni s'au înființat? Ce cestiuni s'au deslegalat? Ce greutăți s'au înlăturat? Ce abuzuri s'au nimicit? Ce pericle am depărtat? Ce îndestulare s'a datu dreptelor cereri ale mândriei noastre naționale? Ce hrană, în fine, s'a datu activității intelinței noastre? Amu trăit, este adevăratu, daru amu trăit ore mergendu înainte? daru amu trăit ore viețu unu poporu liberu, activu și intelinț, care simpte chiămarea sa, și care vopsece se respundă cu onore l'acastă chiămare? Trebuie ore a ne lăsa mereu în voia întâmplării? Negreșitu, Pravedința veghiță asupra României, daru cere s'o ajutam și noi în îndeplinirea destinațelor pentru cari ne pregătesce.

Unu anu de zile a trecut, și ce a făcutu ministeriulu?

Nimicu, cu desevărsire nimic. Ecă ce ne spunu faptele, faptele cari sunt adevărulu viu, simțitulu și cunoscutulu de toți.

Unu anu de zile a trecut, și ce a făcutu ministeriulu?

Nimicu, cu desevărsire nimic. Ecă ce ne spunu faptele, faptele cari sunt adevărulu viu, simțitulu și cunoscutulu de toți.

Unu anu de zile a trecut, și ce a făcutu ministeriulu?

Nimicu, cu desevărsire nimic. Ecă ce ne spunu faptele, faptele cari sunt adevărulu viu, simțitulu și cunoscutulu de toți.

Unu anu de zile a trecut, și ce a făcutu ministeriulu?

Daru, ni se va dice:

Ministeriulu a luat monastirile Brancovenesci!

Măsura administrativă, diéptă, folositoră, pe care amu susținut-o și o susținem, afară din părțile iei cele arbitrare, daru care, izolată precum este, nu pune capetu stării deplorabile a țerei, și nu rădică acestu ministeriu de unde a cădu, și unde se silesce se ne afunde cu dinsulu.

Ni se va dice încă:

Ministeriulu a strinsu în tesaurulu statulu veniturile monastirilor închinat!

Contradicțiune și inconștință ce pôte compromite cestiunea, și nouă ilegalitate prin nepublicarea bugetelor, veniturilor și cheltuelilor; și dovada avem c'atunci, cându a fostu vorba de uă faptă otărîtoria, cându Adunarea a votat luarea monastirilor închinat, ministeriulu a avut curagiulu a declara în fața țerei că nu ie asupra-i respunderea d'a pune în lucrare acestu votu național; și monastirile nu s'au luat.

Ni se va dice, în fine:

Ministeriulu a scos limba greacă din bisericile din România!

Este forte dreptu ca în bisericile române se se cânte limba română, daru este absurd, dacă nu comicu, a se face din acăsta măsură uă cestiune de autonomiă și de naționalitate. Vorbe mari cari ascundu neputință. Faptă d'autonomiă și de naționalitate ar fi aceea care ar lua din mână străinilor proprietățile țerei. Acea faptă ar dovedi intelință, energiă și patriotismu; acea faptă ar interesa în adevăr totă țera, era nu scoterea limbei grece care în totă România se cânta în câte-va biserice.

Ecă faptele carise buciună neconștinț și ni s'aruncă în fața; dar ce sunt ele înaintea intereselor mari și a cestiunilor de vieță de cari amu vorbitu mai sus, de la cari atărna viitorulu țerei, și cari sunt amănat, amorfite și puse în periclu?

Ce s'a făcutu în aceste mari interese, în acestu mari cestiuni? Facem apelu la toți omeni drepți, la toți omeni cu mintea liberă, la toți omeni cari se gîndesc la viitoru; vedă, judece și pronunțe.

Ministeriu fără ideie, căci n'a sciutu se face nimic, fără putere, căci nu s'a întemeiatu nicu pe Adunare, nicu pe națiune, unu asemene ministeriu nu

că le pare reu de ceva este că legea nu le permite a face mai multu, Primesce daru feliicitările lor.

Vocea președintelui fu acoperită de aplause.

Paulu era palid ca un om în argoniă. Unu momentu creșură că era se-l viia reu; mai multe persoane se adunară în giurul se spre a-lu ajuta și îngriji.

Ve mulțămescu, daru nu sum bolnavu, dise elu, reprințindu c'ua neșpusă forță de voință, emoțiunea ce-lu înneca.

Succesulu întrecuse speranțele sele, negreșitu; daru era ore acăsta uă rațiune pentru ca Paulu, așia de fermu în timpul luptei, se slăbescă după victoriă? Nu, negreșitu; și în adevăr nu era acestu-a motivulu emoțiunii sele. Ea provenia din altă causă.

La spatele esaminatorilor, camu la dreptu președintelui, se deschidea uă ușă laterală pe unde amblau usiarii de serviciu. În momentulu cându președintele adresa lui Paulu feliicită-

putea se face nimic, și n'a făcutu nimic, și nu va face nimic pe cătu va fi și va rămâne în asemeni condițiuni.

În toate este uă logică, și logica ființei sale îl condamnă să a merge nainte pînă 'n capetū pe calea guvernămîntului personale, espunîndu totu la pericolele acelei căi, să a vedē prefăcîndu-se în pulbere totu pe ce va pune mîna.

Radion.

Fîndu că mai mulți cetățiani ne aū cerutū a da publicității legea de urmări, spre a putē cunoșce sî-care drepturile și îndatoririle acelor ce aū a strînge și acelor ce aū a plăti impozitele, publicămū această lege atrăgîndu atențiunea cetățianilor asupra art. 6 care dice c'această lege este aplicabile numai pentru impozitele legitime, și că prin urmare cîndu se aplică pentru altele se aplică silnicū și ilegale.

Legea de urmări.

PARTEA I.

Indatoririle contribuabililor și drepturile implinitorilor înainte de urmări.

Art. 1. Contribuțiunile directe se plătesc pe trimestru, în cursul celei d'antăi luni, din fî-care trimestru.

Art. 2. În casu de mōrte, nevolicie, falimentū și închisōre, trimestru în care se ivesse casulū, se plătesc din averea contribuabilulū, înainte de ori ce altă datorie, cu care ar fi împovărată averea datorniculū.

Art. 3. Cîndu unū contribuabilū plecândū fără scirea consiliului comunalū, va lipsi de la locuința sa, termenū de o lună fără să fi îndeplinitū datorile sale fiscale pe trimestru în care a plecatū, consiliulū localū va înscința îndată dosirea predăndū și actū de constatare pentru această către sub-prefectulū localū, ca și sub-prefectulū să se refere la prefectū, și acesta la ministeriulū financiarulū, spre a dobândi deslegare pentru scāderea fugarulū din numărulū contribuabililor. — La împotrivă urmare, consiliulū comunalū localū va fi supusū a plăti contribuțiunea fugarulū pe totū timpulū pînă la dovedirea lui.

Art. 4. Consiliulū comunalū ce va primi contribuabilulū din nou venitū, fără a înscința îndată sub-prefecturei locale, va fi supusū, pentru tacerē ce va păstra în cursul unū trimestru, dacă tacerē se va păstra în cursul a douē trimestre, va plăti contribuțiunea îndovită, și așa mai departe pînă la 4 trimestre (împătrită).

Penalitatea prevădută la acestū art. se va aplica și asupra ori căria persoane care nefîndū în rația satulū, sau locuindū prin orașe, va găsdui mai multū de o lună pe unū asemenea contribuabilū, fără a înscința pe autoritate.

... rile sele, astă uși se deschisese, unū micū strigătū se auzise. Paulū întorsese capulū și veduse sēu creduse că vede dispărîndū în umbră uă rochiă de altesū. Astă aparițiune durase cātu durēzā unū fulgorū, fusese însă în desulū spre a-lū arnca în turburarea straniū în care lū-amū vedutū.

Mulțimea deșertăndū pucinu cate pucinu sala, Paulū putu în fine eși. Uă ovațiune pe care erā departe d'a o prevede ilū astepta în strată. Studinții, condiscipliū sei, carū toți-lū iubiā ca p'unū frate, ilū luārā, ilū sufrā p'unū fotoliū preparatū din ninte și-lū purtārā în triuntū în giorulū Palatulū-Justiției, cîntăndū în gura-mare, și spre mirarea populațiunii.

Cu totū desgustulū ce avea eroulū nostru pentru acestū felū de mascaradā, fu nevoitū. Darū ca omū de spiritū, ca se scape mai curîndū, spū a face partea foculū.

— Amicū mei, dise elū studințilorū și mulțamescū de viaa simp-

Art. 5. Numai implinitori (agenții fiscalulū), aū dreptulū a strînge și urmări contribuțiunile către Statū și decimele comunale sau municipale învoite prin legile de finance.

Art. 6. Implinitori nu potū cere vre o sumă de la contribuabilū, afarā de acelea se suntū legitime și indicate prin tarifele ministeriulū de finance, publicate mai nainte de începerea fîa căruia semestru.

Art. 7. Tesaurulū publicū are privilegiulū înainte de ori-ce datorie particulară a fi plătitū pentru veniturile fiscale precumū urmēsā:

I. Din cereale, rōde, bāturi, chiriū sau ori-ce alte venituri ale datorniculū; — din imobile, ori unde se va afla aceste imobile.

II. Din mobilē și ori ce alte efecte și obiecte ale datogalū, ori unde se vorū găsi. — Iarū pentru acele provenite din alte venituri ale Statulū, și din imobile.

Art. 8. Suntū escluse de mesura propriū:

a.) Paturile și înbrăcăminteā necesariā datorulū și familiei sale.

b.) Douē trāgetori de muncā, uă vacā cu lapte sau patru capre sau șese oi, sau douē rîmatori; dupe alegerea datorulū, din preună cu nutrețulū trebuinciosū, pentru douē luni, precumū asemenea și semințele trebuincose pentru arătura sa.

c.) Carū sau căruță, casa, plugū sau alte asemenea trāsuri de muncā sau de transportū,

b.) Cărțile trebuincose unū comerciantū, industriașū artistū, profesorū, și alte pînă la concurența de 30 gal. dupe alegerea datorulū.

e.) Mașinele și totū felulū, de unelte și instrumete trebuincose la învățătura practică, sau exercițiulū sciințelorū, artelorū pînă la valōrea de 50 galbenū, după alegerea datorulū, erā pentru altū meștesugū sau indeletnicire, pînă la concurența de 20 galbenū dupe alegerea datorulū.

s.) Echipamentele militarilorū, dupe gradulū fîa-căruia.

g.) Stupii cu miere, gāndacii de mātase, frunțe de duț pe timpulū creșterei lorū, spre a nu se intrerupe înmulțirea lorū.

Art. 9. Proprietari de imobile, dacă nu vorū locui în proprietate, va fi datorū a delega datoriele fiscale prin arondași sau chiriași.

Art. 10. Arendași și chiriași suntū datorū a opri la sinele și a plăti impozitele ce va datora proprietatea, căci în casū contrariū vorū fi urmăriți ca și contribuabilulū chiarū.

Art. 11. Chiriași sau arendași mai nainte de a eși din închirierea casei, prāvāliei, moșiei, pădurei, mōrā, baltā, herăstreū și altele, va fi datorū cu uă lună înainte de strāmutare a declara

... tū ce-mi aretați, și de proba eclatante ce-mi dați de iubirea vōstrā. Acesta va fi uă sursă ce nu va eși din mintea mea, v'a promisū; darū nu măi prelungiți, ve rogū, această scenā; 15 nopți de lucru fără somnū măi ostentitū fōrte; am nevoiā de repausū. Dați-mi deci uă orā sēu douē, timpulū trebuinciosū ca se me odinescū, și desērā, de veți vorū, vomū reîncepe, căci nu credū c'aveți de scopū a me ucide.

— Da, da, urlārā studinții, are dreptate, se-lū ducemū la Deyille, la ospelulū seilū și astū straniū cortegiū porni îndată.

Fîndū că nu ēra departe d'acolo pînă-acāsā la dînsulū, în cāte va minuto ajunserā.

Studinții de risipirā atunci ței colē în cafonelele vecine, și mulțimea omenilorū ce se adunase se împrāscā.

Scapātū de scotoșii sei amicū, Paulū își îndreptā toeleta în grabā și se dușe îndată la d. de Guilbert, spre a-i face cunoscutū fericițulū seū succesū.

Prefecturei sau su-prefecturei locale: satulū, țargulū, orașulū, și mah. unde otārascē noua aședare.

Nu se va putē rădica, pînă nu va plăti sumele ce va datora către fiscū de ori-ce naturā, pînă la trimestrulū inclusivū în care se face strāmutarea.

La contra urmare, cheiltuielele ce se vorū face cu urmărirea, și cari se vorū socoti din ziua de cāndū a părăsitū yechiulū domiciliū, vorū privi în povara sa.

Art. 12. Implinitoriulū care în curs de unū trimestru nu va cere contribuțiunea de la veri-unulū din contribuabilū înscrisi în registrele sale, și nu va întrebuița tōte mișlōcele prescise de lege, va rămēna singur respunđitorū către fiscū.

Artic. 13. Mesurile privitoare la strāngerea contribuțiunilorū sau ori-cari alte venituri ale Statulū, și urmāri cari isvorāscū din această împlinire, suntū de resortulū (cāderea) autoritățilorū aadministrative.

Urmări.

Art. 14. Contribuabilulū, care nu va răfui datorū sa fiscalā de ori-ce naturā ar fi, în cursulū celei d'antăiū luni, a fîa-căruia trimestru chiarū la loculū implinitorulū prin orașe, iarā prin sate la casa de sfatū a comunei, sau la casierulū de plasā, este supusū casulū de urmări.

Art. 15. Antreprenorulū de arendi de moșii, de păduri, de poduri, domenuri, șanalarī, sau ori-ce altā întreprinderē a Statulū, dacă nu va răfui datorū sa în termenile ficate prin contractū de arenduire sau în chirie, este asemenea supusū casulū de urmări.

Art. 16. Implinitorulū nu pōte începe urmărirea de cātu dupe ce va prevesti pe datorū pîntr'o înscințare înscrisā dupe formele imprimate ce se vorū da de la ministeriulū de finance.

Acēstā vestire se va lipi pe ușa de intrare a casei datorulū, care în termenū de dece zile va fi datorū a răfui datorū ce se cere, iacă darā impositulū este pentru imobile, înscințarea se va lipi pe ușa casei chiriarșulū sau arendașulū.

Art. 17. Vestirea înscrisū de care se vorbește în art. 16 va fi gratuitā, iacă fără vre o cheiltualā în povara datorulū.

PARTEA II

Mișlōcele și gradele de urmări.

Art. 18. Gradele de urmări suntū cele ce urmēsā:

I grad. Prin ordonanță în scrisū care prevestescē pe datorū, ca în dece zile de nu va plăti datorū sa, vor fi poprite și secestrate mobilele și obiectele de ori-ce naturā și chiarū bunurile sale de imobile.

II grad. Prin catalogisire în termenū de dece zile a mobililorū și ori ce alte efecte și obiecte de prețū analogū cu datorū și poprirea lorū (secestru) sub pecete; aședāndu-se tōte acestea într'na sau mai multe camere, cari se vorū închide și sigila; din acelu momentū proprietarulū lorū rămāne depositariū.

... Josefū, vedîndu-lū venîndū, începū a rîde și-lū introduse într'unū frumosū salonașū, stilu Ludovicū XV, elegante mobilatū, ornatū cu acelu gustū finū și acelu tactū delicatū care este secretulū femeilorū numai.

Cortine dese de lampasū albastru oprīā lumina și căldura din afarā d'a intrā și nu lāsā a petrunde în intru de cātu uă luminā îndoiōsā.

Trei persoane șodeā în acēstā camerā și convorbīāu încetū, cu acea familiaritate amabile, care la omenii bine creșcuti este semnulū unei lunge intimități.

Aste trei persoane orā d. de Guilbert, fîa-sea și junea și frumosā vice-comitesa de Bezaute. Paulū intrāndū nu-i vedū, lucru ce se împlinī totū de una cāndū intrā cine va d'uā datā din șone la umbrā, și ar fi fostū fōrte strimtoratū, dacă președintele nu i-ar fi venitū în ajutoriū, îndată ce-lū vedū.

— Al ecā-te în fine, ti dise. Eri bine lucrū s'a petrecutū cumū se cade după cumū nuqu?

La casū de a cuteđa se strice pe-cețile puse de agenții fiscalulū, iacă de prefectulū sau comisariulū finanțialū, sau casierulū generalū, sau sub-prefectulū ori casierulū de plasā, sau va sparge ușile sau ferestrele, ori va intrā în din obiectele poprite, procuroriulū tribunalulū localū ilū va urmări conformū legilorū penale.

III grad. Prin vāndarea obiectelorū sau cerealelorū și altele arătate la art. 7 de către agenții fiscalulū, citați în alinia II de mai susū prin licitațiune, dupe dece zile de la catalogisire și poprire, iar pentru imobile dupe articolulū 25 de mai josū.

Art. 19. Faptulū prevădutū la alinia II și III de mai susū de sub art. 18, se va executa dupe încheierea de procesū verbalū, de către una din persoanele acolo arătate cu doi martori asistenți; dupe dobîndirea autorizațiunilorū învoite prin art. 24 și 25. Procesulū verbalē odatā încheiatū, se va publica înainte de aprobare în ocolulū plăși țargulū sau orașulū unde este a se face vāndarea.

Art. 20. Gradele de urmări prescise în art. 18 de mai susū, se va aplica în termenile acolo prescise pînă la achitarea datoriei.

Art. 21. Cheltuelile făcute pentru urmări, de către agenții fiscalulū și care se arată în tarifa de la art. 22, nu vorū produce vre unū venitū pentru casa statulū. Ele nu represintă de cātu indemnizarea cheltuelilorū de urmări.

Aceste cheltueli se vor plăti îndată de către contribuabilulū întărdietor. Implinitorulū va da citanță imprimatā din registrulū cu matcă (a souche.)

Art. 22. Tarifa acestorū cheltueli este următoarea:

Unū leū pe și pentru urmări prin ordonanță îndatoritōre (vedi alinia I-ū de sub art. 18).

Douē lei pe și pentru urmări prin oprire (secestru) a obiectelorū citate la art. 7 (vedi a linia 2-a de la art. 18).

Douē lei pe și pentru vāndarea acelorāși obiecte (vedi alinia 3-a de la art. 18).

Art. 23. Administratorii sau superiorii aședāmintelorū publice și de bine-facere, dacă nu vorū refui datoriele către Statū, impuse asupra proprietățilorū imobile de ori-ce naturā, vorū fi urmăriți dupe art. 18.

Ordonanța însă prevestitōre pentru oprire și asigurarea datorilorū fiscale în veniturile, obiectele sau imobilele ce aseineea persoane administrēdā se va libera de prefectulū localū, dupe unū referatū alū sub-prefectulū, sau comisariū finanțialū, ori casierū de plasā.

Art. 24. Vāndarea obiectelorū, cereale și alte asemenea mișcātōre, se face priu autorizarea prefectulū, dacă datorū impositulū derivā din contribuțiunea personalā, tacsā de poduri și șosele și tacsā de patentā; iarā dacă derivā din contracte de arenduire, vāndarea nu se pōte face, de cātu dupe autorizațiunea Ministeriulū de finance, urmatā dupe referatulū prefectulū.

Art. 25. Vāndarea imobilelorū de ori-ce naturā ale datorulū sau ale garantulū seū, pentru despăgubirea fis-

culū, nu se va putē face, de cātu cu autorizațiunea ministeriulū de finance, pe basa unei încheieri a Consiliulū de ministri, prin mișlōcirea Trib. competente în termenū de douē luni ficsū, și fără urmare de judecatā.

Art. 26. Dacă obiectele supuse vāndării vorū fi mobile, sau alte asemenea efecte, vāndarea se pōte face chifărū la localulū unde ele se gāsescū, iarū de vorū fi cereale sau alte produse, vāndarea se va face în piețele sau țargurile cele mai apropiate dupe probele ce se vorū presinta.

Art. 27. Agentulū fiscalulū, care executā vāndarea, este opritū d'a cumpera vre unulū din obiectele mișcātōre sau nemiscātōre otārte pentru vāndare, sub pedepsā de a fi supusū la amendā de împătritū prețū.

Art. 28. Agentulū fiscalulū iscālescē actulū de licitațiune chiarū în fîa localulū, primescē toți banii produși din vāndarea obiectelorū secestrate, potrivit aliniei 2-a de la art. 18, oprescē ce are se plătescā datorulū, atātū către fiscū, cātu și sub titlu de cheltueli de urmări, și dā citanță din registrulū a souche, în mână datorulū, iarū rezultatulū banilorū se va da proprietariulū datorū. — Acesta iscālescē în actulū de licitațiune, constatāndū operațiunea licitațiunii și rezultatulū ei. La casū de opunere, agentulū fiscalulū, în douē martori din amatori preșenți și constatā opunerea.

Art. 29. Mēsurile de urmări sunt aplicabile asupra contribuabilulū sau garantulū ce înfățiședā solvabilitate.

Art. 30. Insolvabilitatea datorulū sau a garantulū se constatā dupe ce se exercitā urmāriile prescise la alinia I-ū și II-a de sub art. 18. Acēstā contrare în orașe și țarguri se face de comisariulū finanțialū, sau unde nu există comisariū, de sub-prefectulū localū, însoțitū de doi martori dintre vecini, persoanē onorabile și unū preotū, prin procesū verbalū. Acestū procesū verbalū, trebe a fi încredințatū de sub-prefectū prin sate, țarguri și orașe, iar acolo unde există comisarū finanțialū, legalizarea se face de comisariū chiarū.

Art. 31. Implinitori strāngāndū acele procese-verbale vorū justifica pe fie-care trimestru imposibilitatea de a împlini datorū fiscalā înainte Casierulū de plasā sau înainte Casierulū generalū, și acesta înainte ministerulū de Finance, care va autoriza răfuierea unorū asemenea contribuțiunii din sumele alocate în budgetū pentru asemenea sfirșite (de non valeur). Din momentulū ce se va constata insolvabilitatea, implinitorulū nu va exercita nici o altā mēsură asupra întărdietorulū contribuabilū.

Art. 32. Ori ce dispozițiunii legitime, contrarie prezentei legi suntū și vorū fi abrogate (desființate.)

Ploeshti, 5 Maiu, 1863.

D-lui Constantin Aricescu.

Suferința Dumitale este nobile; ea este împărtășită de toți Românii liberi. Priimește spre consolare felicitarea noastră frățescă.

(Urmēsā 36 de semnătore de comercianți și de proprietari din Ploeshti.)

... din momentulū ce ați spusū adevurulū, numai adevurulū?... nu ē nici unū reif

Astā convorbire între d-ra de Bezaute și președintele dede lui Paulū timpulū d'a se domina. Fără acēstā, pōte, fără se cugece sēu se-i trēcā priu minte, ar fi comisū vre una din acele calcări ale etichetoi, cari, ori cātu de neînsemnătōrie suntū, aruncā asupra omulū care are nefericirea d'a le face, uă impresā de defavōre pe care femeiele o iertā anevoiā.

Înscințatū la timpū, Paulū se feri și se conduse, cātu durā visita, ca unū omū ce cunosce lumea.

Fu afectosū cu președintele, camū timidū cu d-ra de Guilbert, spiritualē și galante cu vice-comitesa. Acēstā cercā de mai multe ori a-lū împunge, cu intențiunea bine vedutā d'a-lū pune în strimtorare, darū Paulū sciū cumū se-i respondū. În acea și erā suptū uă stea fericitā; tōte se întorcea în favōrea sea.

Clément Renou.

(Urmēsā în Nr. viitorū).

